

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce : **nezl. M. K.**
zastoupeného zákonnou zástupkyní Mgr. P. K., nar. X
bytem tamtéž

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.1.2017, č.j. MPSV-2017/8173-923, sp. zn.: SZ/MPSV-2016/102235-923, o nároku na příspěvek na péči

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 11.1.2017, č.j. MPSV-2017/8173-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/102235-923 žalovaný zamítl odvolání nezl. žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě č.j. 48863/2016/SMI ze dne 13.4.2016, jímž byl nezl. žalobci odňat příspěvek na péči od 1.4.2016. Své rozhodnutí žalovaný opřel o posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen

„PK MPSV ČR“) ze dne 15.9.2016 a doplňující posudek téže posudkové komise ze dne 21.12.2016, podle něhož se u nezl. žalobce nejedná o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

2. Zákonná zástupkyně nezl. žalobce podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítala, že žalobce nezvládá základní životní potřebu osobní aktivity, neboť bez každodenní pomoci a péče fyzické osoby není schopen plánovat a uspořádat osobní aktivity, stanovit a dodržet denní režim a vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity a vyřizovat své záležitosti. Posudkový lékař učinil závěr, aniž by osobně zkoumal zdravotní stav nezl. žalobce a jeho závislost v oblasti osobních aktivit. V průběhu řízení nebyli ani jednou přizváni na jednání posudkové komise. Nezl. žalobce trpí od března 2012 onemocněním diabetes mellitus I. typu a rozhodnutím úřadu práce ze dne 16.11.2012 mu byl přiznán příspěvek na péči ve výši 3 000 Kč měsíčně. Tento příspěvek mu byl odebrán dne 13.4.2016 rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Frýdek-Místek, avšak žalobcovo onemocnění stále trvá a kompenzace diabetu je nyní horší než v období let 2012 až 2015. Jeho závislost v oblasti osobních aktivit byla zkoumána pouze 20 minutovou návštěvou sociálních pracovníků při šetření dne 8.1.2016. Nabídka na opětovné, delší a důkladnější sociální šetření nebyla ze strany posudkové komise akceptována a kontrolní sociální šetření odvolacím orgánem nebylo realizováno. Zákonná zástupkyně nezl. žalobce dále v žalobě namítala, že posudková komise při svém jednání neakceptovala lékařskou zprávu diabetologa ze dne 3.10.2016, v níž se výslovně uvádí, že aktivní dohled rodičů při osobních aktivitách je nutný a není pouze preventivní. Posudková komise dřívější uznání závislosti žalobce v osobních aktivitách a přiznání příspěvku na péči v dřívějším období označila jako posudkový omyl. Vyjádřila se tak negativně k práci předchozího posudkového lékaře a k období, kdy zdravotní stav nezl. žalobce nijak osobně nezkoumala. Závěrem žaloby pak zákonná zástupkyně poukázala na to, že pacientům se stejnou diagnózou, tj. diabetes mellitus I. typu je v České republice příspěvek na péči běžně přiznáván až do věku 18 let, což potvrzuje „Sdružení rodičů a přátel diabetických dětí v ČR“ se sídlem v Praze i „Centrum pro dítě s diabetem, z.s.“ se sídlem v Ostravě. Nepřiznání příspěvku na péči nezl. žalobci proto zákonná zástupkyně považuje za diskriminační. Navrhovala proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2017, č.j. MPSV-2017/8173-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/102235-923, z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky a ze správního spisu Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě, kontaktního pracoviště Frýdek-Místek sp. zn. SZ/53642/12/AIS-SSL a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného. Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že dne 31.7.2012 byla podána žádost o příspěvek na péči nezl. žalobce. Dne 23.8.2012 bylo v místě bydliště nezl. žalobce provedeno Úřadem práce ČR sociální šetření. Ze záznamu o tomto sociálním šetření se mimo jiné uvádí, že žalobce rád jezdí na kole, hraje si se sestrou, rád skládá stavebnice, občas hraje fotbal. Setkává se s kamarády a hrají si spolu. Podle posudku podaného posudkovým lékařem OSSZ Frýdek-Místek ze dne 16.10.2012 jde u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž v diagnostickém souhrnu je v tomto posudku uveden diabetes mellitus I. typu na inzulinoterapii, pollinosis a stav po infekční mononukleóze, pedes plani. Dle téhož posudku žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních životních potřebách – stravování, péči o zdraví a osobních aktivitách. Jde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Na základě tohoto posudku vydal Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště ve Frýdku-Místku rozhodnutí ze dne 16.11.2012, kterým nezl. žalobci přiznal příspěvek na péči ve výši 3 000 Kč měsíčně od července 2012.
6. Ze správního spisu Úřadu práce ČR bylo dále zjištěno, že tento správní orgán vydal dne 30.12.2015 oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči nezl. žalobce. Dne 8.1.2016 bylo provedeno sociální šetření, z něhož byl pořízen záznam. Co se týče sociálního vztahového rámce mimo rodinu, je v tomto záznamu uvedeno, že když přijde žalobce ze školy, dělá si úkoly, sleduje televizi, hraje na počítači hry. Navštěvuje fotbal v Sedlích a florbal v Dobré, kvůli diabetu jezdí na zápasy s rodiči. Ve škole má rád tělesnou výchovu a informatiku. Ve škole i v obci má kamarády a chodí ven se psem. Osobní záležitosti vyřizují rodiče. Poté, kdy správní orgán I. stupně přerušil řízení, byl vypracován posudek pověřeného posudkového lékaře OSSZ ve Frýdku-Místku dne 10.2.2016. Podle tohoto posudku potřebuje žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních životních potřebách – stravování a péči o zdraví. Nezvládá tedy celkem 2 základní životní potřeby, a proto nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Dne 13.4.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž nezl. žalobci od 1.4.2016 příspěvek na péči odňal. Proti tomuto rozhodnutí podala zákonná zástupkyně nezl. žalobce odvolání, o němž, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Ze správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že jeho součástí je posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 15.9.2016. V posudku je uvedeno, že při jeho vypracování vycházela posudková komise ze zdravotní dokumentace praktické lékařky pro děti a dorost MUDr. D. a z jejího nálezu ze dne 28.1.2016, z nálezu alergologické a imunologické ambulance MUDr. D. ze dne 9.9.2015, z nálezu endokrinologické ambulance MUDr. R. ze dne 26.1.2016 a 25.4.2016 a ze spisové dokumentace včetně záznamu ze sociálního šetření. V diagnostickém souhrnu onemocnění nezl. žalobce se v posudku uvádí uplavice cukrová typu I. na inzulinoterapii, pollinosis, stav po infekční mononukleóze a pedes plani. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nezvládá základní životní potřeby stravování a péče o zdraví. Zvládání základní životní potřeby osobní aktivity posudková komise zdůvodnila odkazem na výsledky sociálního šetření, ve kterých žalobce po příchodu ze školy si dělá úkoly, sleduje televizi, hraje na

počítači hry, chodí do fotbalu a florbalu, má ve škole rád tělocvik a informatiku, má kamarády ve škole i v obci, chodí ven se psem. K odvolacím námitkám zákonné zástupkyně nezl. žalobce se posudková komise vyjádřila tak, že dřívější posudek lékaře OSSZ ze dne 22.10.2012, podle kterého byla u žalobce jako nezvládnána hodnocena i základní životní potřeba osobní aktivity, považuje za posudkový omyl. V tomto směru posudková komise odkázala na tehdy provedené sociální šetření ze dne 23.8.2012, z něhož vyplývá, že žalobce se ve věkové kategorii 6-7 let zapojoval do kolektivních aktivit, které umožňovaly posoudit základní životní potřebu osobní aktivity jako zvládanou. Podle posudkové komise tedy zdravotní stav nezl. žalobce ani v roce 2012 neodpovídal žádnému stupni závislosti. K odvolací námitce zákonné zástupkyně, že péče o nezletilého je stále náročnější, pak posudková komise uvedla, že tato skutečnost je zahrnuta uznáním nezvládnání základních životních potřeb stravování a péče o zdraví. Na těchto závěrech posudková komise MPSV ČR setrvala i v doplňujícím posudku ze dne 21.12.2016. V něm se vyjádřila k dodatečně doložené zdravotní dokumentaci nezl. žalobce a k námitce jeho zákonné zástupkyně uvedla, že potřeba dohledu při náročné sportovní aktivitě jakou je např. čtyřhodinový fotbalový turnaj, se nejedná o aktivitu každodenní a nemůže tedy být důvodem pro uznání nezvládnání základní životní potřeby osobní aktivity. Skutečnost, že během této aktivity je nutno kontrolovat hodnoty glykémie, případně reagovat aplikací inzulinu či podáváním stravy, je již zohledněna uznáním nezvládaných základních životních potřeb stravování a péče o zdraví.

8. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů, osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I. (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
 - b) stupni II. (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,
 - c) stupni III. (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV. (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
9. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:
- a) mobilita,
 - b) orientace,
 - c) komunikace,
 - d) stravování,
 - e) oblékání a obouvání,
 - f) tělesná hygiena,
 - g) výkon fyziologické potřeby,
 - h) péče o zdraví,
 - i) osobní aktivity,
 - j) péče o domácnost.

Podle odst. 2 téhož ustanovení, schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odst. 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.

10. Podle ust. § 9 odst. 4 téhož zákona, při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
11. Podle ust. § 9 odst. 5 citovaného zákona, pro uznání závislosti příslušné základní životní potřeby musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětu denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
12. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., v platném znění, se za schopnost zvládání základní životní potřeby i) osobní aktivity považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vydělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
13. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí 10.1.2017 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR ze dne 15.9.2016, jakož i doplňujícím posudkem ze dne 21.12.2016 najisto postaveno, že u nezl. žalobce nešlo o osobu do 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle těchto posudků nezl. žalobce vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, avšak není neschopen zvládat aspoň 3 základní životní potřeby. Jako nezvládané byly u něj hodnoceny toliko 2 základní životní potřeby, a to péče o zdraví a stravování.
14. První a zásadní žalobní námitkou zákonné zástupkyně nezl. žalobce bylo nezvládání základní životní potřeby osobní aktivity. Se zřetelem k vymezení schopnosti zvládat tuto základní životní potřebu tak, jak je charakterizována v příloze č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění vyhl. č. 218/2016 Sb., není žalobce schopen plánovat a uspořádat osobní aktivity, stanovit si a dodržet denní program a vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity a vyřizovat své záležitosti. Toto žalobní tvrzení ovšem nemá oporu ani v jednom z posudků vypracovaných během správního řízení ve věci nového posouzení nároku a výše příspěvku na péči nezl. žalobce. V rámci správního řízení před správním orgánem I. stupně byl vypracován posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 10.2.2006, dle kterého nezl. žalobce nezvládá základní životní potřeby péče o zdraví a stravování. V rámci odvolacího řízení byl podán posudek posudkovou komisí MPSV ČR dne 15.9.2016, která dospěla ke stejnému závěru, tj. že nezl. žalobce nezvládá dvě základní životní potřeby, a to stravování a péče o zdraví. K osobním aktivitám se posudková komise vyjádřila s přihlédnutím k výsledkům sociálního šetření provedeného v místě trvalého bydliště žalobce 8.1.2016 a sice k tomu, že po příchodu ze školy si žalobce dělá úkoly, sleduje televizi, hraje na počítači hry, chodí do fotbalu a florbalu, ve škole má rád tělocvik a

informatiku, má kamarády ve škole i v obci a chodí ven se psem. V téže posudku se posudková komise vyjádřila k dřívějšímu uznání nezvládnutí základní životní potřeby osobní aktivity tak, jak to učinil posudkový lékař OSSZ ve Frýdku-Místku v říjnu 2012 s tím, že tento posudkový závěr označila za posudkový omyl. Poukázala na tehdy provedené sociální šetření dne 23.8.2012, dle kterého žalobce rád jezdil na kole, hrál si se sestrou, skládal stavebnice, hrál fotbal a setkával se s kamarády, z čehož posudková komise dovodila, že i v tehdejší době se žalobce zapojoval do aktivit obvyklých svému věku a prostředí. Na tomto závěru posudková komise, jak bylo shora uvedeno, setrvala i v doplňujícím posudku ze dne 21.12.2016, ve kterém také odpověděla na námitku zákonné zástupkyně, že žalobce není schopen bez dohledu dospělé poučené osoby vykonávat náročnou sportovní aktivitu, např. čtyřhodinový fotbalový turnaj. K této námitce posudková komise připomněla, že k tomu, aby základní životní potřeba byla uznána jako nezvládnutá, je zákonnou podmínkou, aby byla vykonávána každodenně, což v případě uváděné aktivity naplněno není. Pakliže během této sportovní aktivity vyvstává nutnost kontroly hodnoty glykémie a případné aplikace inzulínu či podání stravy, jsou tyto skutečnosti zohledněny v uznání nezvládnutých základních životních potřeb péče o zdraví a stravování. Posudek posudkové komise ze dne 29.9.2016, ve znění doplňujícího posudku ze dne 21.12.2016 považuje krajský soud za úplný a dostatečně přesvědčivý se zřetelem k tomu, že obsahoval odpověď na odvolací námitky vznesené zákonnou zástupkyní nezl. žalobce, vyjádřil se k dodatečně předloženým lékařským nálezům a ve svém závěru se ztotožnil s posudkem posudkového lékaře OSSZ Frýdek-Místek ze dne 10.2.2016. V neposlední řadě krajský soud připomíná, že na podání tohoto posudku se nepodílel toliko posudkový lékař, ale i další odborný lékař – internista, tedy lékař z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém stavu žalobce. Přesvědčivě a dostatečně také odpověděl na námitku dřívějšího uznání nezvládnutí základní životní potřeby osobní aktivity v roce 2012, což označil za posudkový omyl posudkového lékaře OSSZ ve Frýdku-Místku.

15. Další žalobní námitka směřovala proti tomu, že „posudkový lékař učinil závěr, aniž by osobně zkoumal zdravotní stav žalobce, a aniž by podrobně a osobně zkoumal jeho závislost v oblasti osobních aktivit a že na jednání posudkové komise nebyli (tj. nezl. žalobce a zákonný zástupce) ani jednou v průběhu řízení přizváni“. K uvedené žalobní námitce musí krajský soud především poukázat (obdobně jako žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí) na ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, dle něhož při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ve správních řízeních ve věci příspěvku na péči podávají posudky posudkové orgány, jejichž předmětem je posouzení dlouhodobě nepříznivého stavu žadatele a stupeň závislosti. Těmito posudkovými orgány jsou posudkoví lékaři příslušné okresní správy sociálního zabezpečení a pro účely odvolacího řízení posudkové komise MPSV ČR. Vycházejí přitom ze zjištění uvedených ve shora citovaném zákonném ustanovení, z něhož však nelze dovodit povinnost v každém individuálním případě vyšetřit osobně dotyčného účastníka řízení.

16. Zákonná zástupkyně nezl. žalobce namítala, že žalobci byl odebrán prvoinstančním rozhodnutím příspěvek na péči, dříve přiznaný v roce 2012, a to přesto, že onemocnění diabetes mellitus I. u něj trvá stále a jeho kompenzace je nyní horší než v letech 2012-2015. Ohledně této žalobní námitky odkazuje krajský soud na již výše citované posudky vypracované v tomto správním řízení, podle nichž není sporu o tom, že zdravotní stav žalobce byl a je dlouhodobě nepříznivý, a že jeho základní příčinou je onemocnění diabetes mellitus I. typu. Skutečnost, že toto onemocnění je trvalé a že jeho kompenzace v nynější době je horší než v době, kdy žalobci byl přiznan příspěvek na péči, byla posudkovými orgány zohledněna uznáním nezvládání základních životních potřeb stravování a péče o zdraví. Dřívější přiznání příspěvku na péči spočívalo v nesprávném uznání nezvládání další základní životní potřeby osobní aktivity posudkovým lékařem OSSZ ve Frýdku-Místku, což posudková komise MPSV ČR označila za posudkový omyl.
17. Zákonná zástupkyně nezl. žalobce namítala, že jeho závislost v oblasti osobních aktivit byla zkoumána pouze 20 minutovou návštěvou sociálních pracovníků při sociálním šetření dne 8.1.2016 a že nabídka na opětovné delší a důkladnější sociální šetření nebyla ze strany posudkové komise akceptována. Podle ust. § 25 odst. 1 věty první zákona č. 108/2006 Sb. provádí krajská pobočka Úřadu práce pro účely posuzování stupně závislosti sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách však výslovně neukládá povinnost žalovanému jakožto odvolacímu správnímu orgánu provádět v rámci odvolacího řízení další sociální šetření. Provedení takového dalšího sociálního šetření je na místě v případech, kdy informace z provedeného sociálního šetření správním orgánem I. stupně nejsou dostatečné a nemají potřebnou vypovídající hodnotu. O takovou situaci v projednávané věci nešlo a žalovaný neměl proto důvod provádět pro účely posouzení stupně závislosti žalobce další sociální šetření; navíc tento požadavek na něj nevznesla ani posudková komise MPSV ČR. K uvedenému žalobnímu bodu krajský soud dodává (obdobně jako žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí), že sociální šetření je jedním z podkladů pro účely posuzování stupně závislosti, neboť posouzení, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a o jaký stupeň závislosti posuzovaného se jedná, je v kompetenci posudkových orgánů.
18. Podle zákonné zástupkyně nezl. žalobce posudková komise neakceptovala lékařskou zprávu diabetologa ze dne 3.10.2016, v níž se uvádí, že aktivní dohled rodičů při osobních aktivitách je nutný a není pouze preventivní. Z této zprávy, která byla krajskému soudu předložena spolu s podanou žalobou, bylo zjištěno, že ji vystavila MUDr. I. R., diabetologická ambulance ve Frýdku-Místku. Je v ní uveden „dohled dospělé osoby při sportovních aktivitách, aplikace inzulínu jen pod dohledem dospělé osoby, a že dohled rodičů při osobních aktivitách není jen preventivní, ale rodiče musí tyto aktivity aktivně usměrňovat (dávky inzulínu, sportovní aktivity vs. dávky jídla ve vyměřených jednotkách, kontraindikace pohybových aktivit při hyperglykemiích, ketoacidóze)“. K uvedené zprávě musí krajský soud především poznamenat, že jí posudková komise měla při svém jednání k dispozici a že jí tedy hodnotila s tím, že uznala jako nezvládané základní životní potřeby žalobcem stravování a péči o zdraví. Nutno dodat, že zvládání či nezvládání základní životní potřeby a posouzení stupně závislosti jsou otázky ryze posudkového lékařství a nikoliv jiných odvětví včetně diabetologie.

19. Poslední žalobní námitkou zákonné zástupkyně bylo to, že příspěvek na péči v jiných částech republiky je dětem se stejnou diagnózou běžně přiznáván až do 18 let věku, což potvrdilo „Sdružení rodičů a přátel diabetických dětí v ČR“, se sídlem v Praze 1 a „Centrum pro dítě s diabetem, z.s.“, se sídlem v Ostravě. Zákonná zástupkyně proto považuje nepřiznání příspěvku na péči nezl. žalobci jako diskriminační. Tato žalobní námitka není dle názoru krajského soudu relevantní, neboť v tomto řízení byla přezkoumávána zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, jehož předmětem bylo posouzení nároku nezl. žalobce na příspěvek na péči a nikoliv to, v jakém rozsahu je tato dávka obecně přiznávána jiným osobám.
20. Krajský soud po zhodnocení předložených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl, přičemž v této právní věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný právo na náhradu nákladů řízení nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 28. března 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce